

**Nicolai Cavssini Trecensis, E Societate Iesv, De Eloqventia
Sacra Et Hvmana Libri XVI**

Caussin, Nicolas

Coloniae Agrippinae, 1634

20. Meleager venator: Ex Philostrato, in Meleagro.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70090](#)

κανῆμαι διάλυτῷ εὐπαγεῖς, χρόνοι, φέρειν τὸν τὸν
τὴν τρίτην δρόμοις ικαναῖς, χρύσιαν ὑδραντὴν ἐκχειρός
ἀγεντοῦ, φύλακες ἀγεντοῦ. μηρός τε ξυλίνην ἔπι-
γουσα ἰδίωμολογῶν τοὺς κάτοι, χριστῖον, οἶον δι-
δόντα ταφοτείρη, ὡς σὸν ἀναταπειράτην ὑπὸ τὸν
συνέθετόν τούς πλευρὰς ἔβαθεν, χρυσῆν
ἀπέριτον, χριστῖον τὸ μέτεπον παροσκειμένα,
χριστῖον διηρθρωμένον, χρυσοὶ τῷροι αὐχένα
ἔρρωμένον ξυλικούς οἰκοτοπούς,
χρυσόν τούς πατέρας τούς διδόντας
κομητέας ικανάς δεδορκός τὸ δύμα-
ντος ὄφες, σὲ τὸν αὐτούντον, ἀλλ’ οὐ τὸν βυμώτατον,
χρυσόν τοῦ παροσκειράτασις. οὐδὲ ξυγχωρόσα
τῷρι κάλλης οὐ λέγει, διὰ τὸ δηπτοτέλαδα. έδινε
χλευκὴν πέπρι γόνου, χρυσῆς, ὑπὲρ τῷρον σφυρόμ, θρησ-
μα μαστιλές τὴν βάσει. χλαμύδα τε κρό-
κοβαρβίνητέροις καὶ κολπώ-
σα, τὸ δηρίον υρίσα-
ται.

dus adolescentis, & corpore toto vegetus,
suræ benè compactæ, rectæ, non minus in
stadijs ad currendum aptæ, quāmad iunctæ
certamen cominus sustinendum firma: fe-
mur iunctum toris, genu inferiori tibiae re-
spondet, & talis coxendix, ut polliceri au-
deat, adolescentem apri impetu minimè sub-
uersum iri: tum latera plena, & venter mi-
nimè obesus, & pectora moderate extube-
ranta, & brachium arti culis nexum, & hu-
mieri ad cœrūcētē validam coherentēs, ba-
sim ipsi exhibet, coma verò soli concolor,
& nunc præ impetu, & alacritate erecta, &
toruum intuens, cæsus oculus, & superci-
lium baudquaque remissum, sed in animi
æstu totum, ut & ipsa vultus constitutio,
qua non concedit de forma, propter commo-
tionem adolescentis, quicquam dicere: Ac-
cedit vestis candida super genu, & soleas su-
per malleo, fulcrum quidem tutum in-
cessui. Denique chlamyde croco tintata,
ceruici inuslata, induitus
belluam expe-
ctat.

N A R C I S S V S.

Callistratus, in Narciso.

Descriptio XX.

Eἰσίκει δέ πάντη Νάρκιος Θεός, ἐκ λίθεων
εἰς πεποιημένος, τῶν δὲ, μᾶλλον δὲ κάτισσος,
ἥλικωτης ἐρετων, ἀσρατήν τοις δὲ αὐτοῖς σύμμα-
τος ἀπολάμψαν καλλίτερος. ἢ δὲ τοῖον τὸ σχῆμα,
καὶ μηδέποτε χρύσει περιπλεύσας, χριστῖον μέτομέτωπον τὸν
τε τοὺς ἐλισσομένους εἰς κύκλον, χριστῖον δὲ τὸ αὐχ-
να, κεχυμένην εἰς νάτα, ἐπειπέτε δὲ σὸν ἐκράτως
γαύρον, οὐδὲ οὐλαρὸν καθαρόν. Βαπτισθεὶς γέρ-
ει τοὺς δύμασιν, οὐδὲ τεχνης, χριστούντα μηδὲ
τὸ Νάρκιον καὶ τὴν τύχην διέκοψεν μηδὲν.

NARCISSVS stabat è marmore can-
dido confectus: puer erat, vel potius
adolescens coquus Cupidinum, qui
veluti quadam facies, è corporis formo-
fitate iaculaatur, eiusmodi verò confor-
matio extitit: aurea cæstatio fulgurabat,
capillo ad frontem, in orbem revoluta, sed
per ceruicem diffusa in terga: obtutus eius,
non purè, ac planè superbus, neque hilat-
ris omnino, infitus quippe fuerat in oen-
lis maior, ex arte, ut cum Narcis-
so, imago etiam fortunam e-
ius imitare-
tur.

CALVM.